

gælde de „uforsørgede“; fra dette falske Synspunkt havde en Forfatter endog foreslaaet Tvangsægteskaber. Saa fik man Øje for, at der ogsaa blandt de gifte Kvinder føltes Tryk, som maatte afhjælpes. Saaledes blev det klart, at gifte og ugifte Kvinder maatte række hverandre Haanden til Kvindespørgsmaalets Løsning. Kvindesagen havde ogsaa sin Betydning for Manden, der ikke havde godt af at betragte sig som Solen, hvorom Konen kredsedes som en Planet, medens Børnene atter roterede om hende som Drabanter. Saaledes havde Kvindesagen efterhaanden udviklet sig til et Samfundsspørgsmaal. Desværre gik endnu hos de fleste Kvinder Selskabspligterne forud for Samfundspligterne. Skal Kvinden kunne opfylde sin Pligt lige over for Menneskeheden? — det var Kvindespørgsmaalets Kærne. Det galdt at sikre Kvinden Lighed for Loven, Mulighed til fuld aandelig Uddannelse, Deltagelse i Kaldsvirksomheder og i Kampen mod Drikfældighed og Usædelighed. Det galdt at gøre Kvinden dygtig til at løse disse Opgaver. Men Nøglen til Løsningen af store Kulturopgaver giver altid kun Idéen. (Stærkt Bifald.) Formanden Frk. *Aug. Schmidt* sluttede derefter Mødets alvorlige Del med en lille Tale, hvori hun ogsaa takkede Kejserinden for den Interesse, hun havde vist Kvindemødet ved at overvære det sidste Foredrag.

Kl. 6 $\frac{1}{2}$ brød man op, men kun for Kl. 7 at samles igen til en *Koncert*, der varede halvanden Time, men fængslede i høj Grad Tilhørerne i „den lille Sal“ (i Saalgebäude), medens der dækkedes Bord til Banketten i „den store Sal“, hvor de offentlige Møder havde fundet Sted. Kun kvindelige Kompositioner stod paa Koncertprogrammet. Den ældste var af Hertuginde *Anna Amalie af Sachsen-Weimar* (1739—1807), den yngste af den tilstedeværende Frk. *Rosette Löwenthal-Rheinberg* (f. 1870), hvis „*Campanella*“ gjorde stor Lykke. Komponisten Frk. *Ingeborg von Bronsart* (f. 1840) akkompagnerede selv paa Klaveret, da Tenoren Hr. *A. Dippel* og Sopranen fra Stadttheatret i Mainz, Frk. *D. Montin*, sang en Duet af Operaen „Hjarne“. Paa Grund af Svagelighed viste sig derimod ikke den i Frankfurt boende *Clara Schumann* (f. 1819). Kl. 9 gik man til Bords — eller til Borde. Seks meget lange Borde ventede nemlig paa de henved fire Hundrede Deltagere i Banketten. Man maatte beundre de tyske Kvinders Utrættelighed. Paa tredie Dag havde de begyndt Kl. 9 Morgen. Og det var de samme — *Aug. Schmidt*, *Helene Lange*, *Henriette Goldschmidt* o. s. v., — der havde spillet Hovedrollerne, der nu holdt Hovedtalerne. Man nærmede sig Midnat, da Bordgæsterne atter forlod den store Sal, og bænkedes i den lille, hvor syv Damer og en Herre spillede *Elisabeth Mentzels* „Gamle Husmidler“, hvis Handling foregik i Goethes Fædrenejhem 1791, og hvis Hovedperson var Digterens udmærkede Moder, den s. k.